

[Vivike.]

gennemført, for så må de professionelle tatovører ikke holde åbent om aftenen. Det vil sige, at deres kunder, som jo almindeligvis skal passe deres arbejde om dagen, vil gå til fuseren i faget; det er meget almindeligt, at disse folk ikke tager det så nøje med hygiejnen og blandingen af deres farver, og det er det, der kan give visse infektioner.

Det er en myte, at folk lader sig tatovere under påvirkning af spiritus. Jeg har set masser af mennesker blive tatoveret; men jeg har aldrig set, at nogen af dem har været påvirket, medens det foregik, og i øvrigt påstår tatovørerne, at det er komplet umuligt at tatovere et menneske, der er beruset. De fleste tatovører, man kender til, nægter simpelt hen at tatovere en beruset person. Det gør fuserne ikke — de tager det ikke så nøje — og det er dem, der bliver favoriseret, hvis lovforslaget går igennem. Så trænger man tatoveringen ud i krogene; så får vi altså tilstande, der slet ingen kontrol er med, og det bliver værre, end det er i øjeblikket — hvis man synes, der er noget galt.

Johan Asmussen: Vi er i mit parti altid meget på vagt, når der er tale om, at samfundet skal begynde at optræde på et nyt område som barnepige for voksne. Det er derfor med glæde, jeg noterer, at det så stærkt er fremhævet i bemærkningerne til lovforslaget, at det ikke er meningen, man her vil indføre noget barnepigesystem for voksne.

På den anden side må jeg erkende, at når der er tale om børn, kan der undertiden være brug for en barnepige. Så kan man diskutere, hvor grænsen for barnealderen skal sættes; men som i så mange andre relationer er vel 18 år rimeligt, når man skal overveje et forbud som det, der her er tale om. Ud fra de hensyn, som er gjort gældende i bemærkningerne, og som har fundet udtryk her fra de tidligere ærede ordførere, kan vi være enige i, at der netop, når det drejer sig om beskyttelse af børn, kan være rimelighed i at træffe sådanne forholdsregler for at forhindre de skader, der på forskellig måde kan indtræffe senere.

Må jeg lige med hensyn til ordlyden: „Den, der tatoverer en person under 18

år.“ — selv om det måske er et andenbehandlings spørgsmål — henlede opmærksomheden på, at man måske skulle indsætte ordene „en anden“, sådan at der kom til at stå: „Den, der tatoverer en anden person...“. Problemet om selvtatovering blev vist lige berørt før; man skulle nemlig kunne komme i tvivl, for man skal dog vist ikke komme ind på at diskutere, om man skal kunne straffes for at tatovere sig selv.

Hvad angår § 2, forstår jeg, at alle de foregående ordførere bortset fra socialdemokratiets ordfører nærer meget store betænkeligheder. Det gør vi også i meget høj grad — for ikke at sige, at vi ikke kan tænke os at acceptere denne paragraf. I § 1 er der en skarp grænse, nemlig 18 år. Der er der logik i det, om jeg så må sige. Jeg kan derimod ikke rigtig se logikken med hensyn til i § 2 at sammenholde tatovering med almindelige butikforhold. Det er ingen butiksvirksomhed, der foregår; det er et håndværk. De professionelle kalder det endda for kunst. Det skal jeg ikke diskutere; det kan det måske være mere eller mindre. Det forekommer mig imidlertid, at det er noget krampagtigt at ville bringe tatoveringsvirksomhed ind under de regler, der gælder for butikker, og at det, hvad der måske er nok så afgørende efter min opfattelse — en lignende betænkelighed er også kommet frem fra anden side — i allerhøjeste grad vil være, hvad man kan kalde en *lex imperfecta*. Det vil næppe være muligt at gennemføre det, der i virkeligheden tilsigtes dermed, og det er sikkert helt givet, at det vil få den ikke-erhvervs-mæssige tatovering til at blomstre op på en måde, som man jo i hvert fald ikke tilsigter.

Fru Gerda Møller var inde på nogle betragtninger i tilknytning til de tanker, der har været fremme om at forbyde tatovering af berusede. Jeg er meget glad for, at man har afstået fra at vove sig ind på dette vanskelige område.

Jeg forstod, at fru Gerda Møller også var lidt inde på tanken om, at en tatovør skulle interessere sig for, om ofret, om jeg så må sige, skulle lide af svigtende åndsevner. Jeg vil tro, at man under udvalgsarbejdet hurtigst muligt ville bakke ud af en sådan tankegang. Jeg kan forestille mig sceneriet hos tatovøren, der hver gang skal starte